

ΠΑΡΘΕΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
 Ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Πειραιῶς καὶ Γερανίου, ἀριθ. 30.

N. E. ΜΑΝΙΤΑΚΗΣ.

Διευθυντής

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ	ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛ. ΤΙΜΑΤΑΙ
Ἐν Ἀθήναις ἑτησία δρ. Ν. 8 » ἑξαμ. » 5. » τὰς ἐπαρχ. ἑτησία » 10. » ἑξαμ. » 6. » τῶν ἐξωτερ. ἑτησία φρ. 15.	Αἱ Ῥωσίδες Παρθένοι ἢ σκηναὶ τῶν Μηδενιστῶν. — Βικτωρία Σαρδού. (συνέχεια) — Ποκίλα. — Λύσις Αἰνίγματος. — Αἶνιγμα.	Ἐν Ἀθήναις λεπτὰ 10. » τὰς ἐπαρχίαις .. » 15. » τῶν ἐξωτερικῶν ... » 25. Φύλλα προηγούμενα » 50.

Ἡ ΝΙΝΟΝ ΔΕΛΑΓΚΛΟΣ

Ἡ ΓΑΛΛΙΣ ΑΣΠΑΣΙΑ

*L'indulgente et sage nature
 A forme l'âme de Ninon,
 De la volupté d'Épicure,
 Et de la vertu de Caton.*

ΑΙ ΡΩΣΣΙΔΕΣ ΠΑΡΘΕΝΟΙ

Η ΣΚΗΝΑΙ ΤΩΝ ΜΗΔΕΝΙΣΤΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Η ΚΥΑΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Ὁ Σωφρόνιος Κομῶφ ἐτελείωνε τὴν ἀνάγνωσιν ἄρθρου, ὅτε ἐμελλε νὰ δη-

μοσιευθῇ τὴν ἐπαύριον ἐν τῇ Ἐπαρστατικῇ ἐφημερίδι.

— α' Ὁ πόλεμος ἔληξε. Πόσον ἐστοίχισεν. Ἀφελῆς ἐρώτησις. Τί ἐνδιαφέρεται ὁ μικρὸς ἡμῶν πατήρ, ὁ Τσάρος, περὶ τῶσων δαπανηθέντων ἑκατομμυρίων, περὶ τῶσων χιλιάδων ἀνδρῶν φονευθέντων; Τοῦτο δὲν ἐγένετο ὅπως αὐτὸς δοξασθῇ; Τὰ ρούβλια, ἅτινα συλλέγουσιν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπὸ καλύβης

εἰς καλύβην, ἀχοὶ τῶν ὀρίων τῆς Κίνας, θὰ ἔλθωσι νὰ πληρώσωσιν ἐκ νέου τὸ αὐτοκρατορικὸν του ταμεῖον ἐκ δὲ τῶν τριῶν ἑκατομμυρίων τῶν ἀνθρωπίνων δυνάτων, ἅτινα καθ' ἕκαστον ἔτος γεννῶνται ἐν τῷ Κράτει του, δύνανται πάντοτε νὰ εὐρίσκῃ ὠραίους ἀνδρας, ὅπως φρουρῶσιν ἐν τοῖς ἀνακτόροις του, καὶ ἱκανὸν κρέας, ὅπως ἀποστέλλῃ αὐτὸ νὰ σπαιροβολῆται εἰς τὰς μάχας του. Καὶ ὅμως

ὁ Τσάρσος δὲν τολμᾷ ἔτι νὰ θέσῃ τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς πολεμικῆς λείας. Καὶ τοῦτο, διότι ἄλλοι λύκοι περικυκλοῦσιν αὐτὸν καὶ τὸν βλέπουσι ζηλοτύπως. Ὁ δὲ μέγας καγγελλάριος τῆς Γερμανίας, ὅστις σήμερον εἶναι ὁ σπουδαιότερος ἀνὴρ τῆς γῆς, δὲν ἐλάλησεν ἔτι. — Μόλις ἐκεῖνος λαλήσῃ, πεντήκοντα, ἑκατὸν ἑκατομμύρια ἀνδρῶν, λάτρεις τῆς ἐπιτυχίας, θὰ κηρυχθῶσιν ὑπὲρ τῆς γνώμης του, καὶ θὰ ἀποτελέσωσι δημοσίαν γνώμην, εἰς ἣν ὁ Βίσμαρκ ἐν ἀνάγκῃ δύναται νὰ προσθέσῃ πεντηκονταίας χιλιάδας πυροβόλων καὶ δέκα χιλιάδας τηλεβόλων. Εἶναι δὲ οὗτοι λόγοι ἰσχυροί, οὓς ἡ κυβέρνησις τῆς Πετρούπολεως θὰ ἐννοήσῃ κατὰ τὴν πρῶτην λέξιν.

«Ἡμεῖς βεβαίως ἀγνοοῦμεν τί ἐν τοῖς συμβουλίαις αὐτῶν παρασκευάζουσιν οἱ ἀξιούντες ὅτι ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ διαθέτωσι κατ' ἀρέσκειαν τὰς τύχας τῶν λαῶν. Οὐχ ἤττον ἡ γενικὴ πορεία τῆς συγχρόνου ἱστορίας ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ προΐδωμεν ὅτι τὰ μικρὰ Κράτει θὰ παρασυσθῶσιν ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἔλξεως τῶν μεγάλων δυνάμεων. Ἡ ἰσχὺς καταβάλλει τὸ δίκαιον.

«Ἡμεῖς δὲ παλαισταὶ τοῦ κοινωνικοῦ, τί εἴμεθα ἀπέναντι τῶν μεγάλων τούτων Κρατῶν, τῶν καταπληκτικῶν τούτων μηχανῶν τοῦ πολέμου καὶ τῆς καταστροφῆς;

«Εἴμεθα ἡ ἐλευθέρᾳ διάνοι, εἴμεθα ἡ συνείδησις, εἴμεθα ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ δικαιοσύνη, εἴμεθα ἡ νέα ἰδέα, ἡ ἀναγκαῖα πρόοδος, ἣν οὐδὲν δύναται νὰ παρακωλύσῃ, ἡ βαδίζουσα, ἡ προχωροῦσα ἀπαύστως, — εἴμεθα τὸ κύμα, ὅπερ δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ ὑπερβῇ πάντα τὰ προχώματα.

«Τρέμετε δεσπότη! Τρέμετε ἄνθρωποι κτῆνοι! Νικηταὶ τῆς σήμερον, θὰ ἦσθε οἱ ἠττημένοι τῆς αὔριον!»

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐχειροκροτήθη θερμῶς, ὁ δὲ δημοσιογράφος ἐγείρας θυραυλαίαν εἰσήλθεν εἰς σκοτεινὸν διάδρομον.

Ἐν τῷ βᾶθει τοῦ διαδρόμου ἠκούετο ὁ κανονικὸς κρότος πιεστηρίου λειτουργούντος. Ἦτο ὁ κρότος, ὃν εἶχεν ἀκούσει ἡ Βάνδα.

IV

Ἡ μουσικὴ ἀλληλογραφία (1)

Ὁ Ναρκιλέφ, ὁ ἐπιφορτισμένος τὰ τῆς ἀλληλογραφίας, ἀνέγνω γεγαυῖα τῆ φωνῆ τὰς σπουδαιότερας ἐπιστολάς. Τὸ πλεῖστον τῶν ἐπιστολῶν τούτων ἦσαν κρυπτογραφικαὶ καὶ εἶχον ἀποστα-

λῆ εἰς αὐτοὺς δι' εἰδικῶν ταχυδρόμων ἢ ἐμμέσως, — διότι ἐδυσπίστουν εἰς τὰ ταχυδρομεῖα.

Εἶχε θέσει αὐτὸς εἰς δύο φακέλους: εἰς τὸν μὲν τὴν ἐξωτερικὴν ἀλληλογραφίαν, εἰς τὸν ἕτερον τὴν ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ.

— Ἀνέγνω, πάσα: τὰς ἐπιστολάς ταύτας. Θὰ ἀνακοινώσω ὑμῖν τὰς σπουδαιότερας.

BIENNH

«Πρωτοποκράτης διαφόρων κοινωνιστῶν πολωνῶν καὶ μικρορρώσων, ὡς διανεμάντων εἰς τοὺς Ρουθίνους τῆς Οὐγγαρίας βιβλία καὶ φυλλάδια ἀπηγορευμένα.»

ΕΛΛΑΣ

«Ἡ ἔκδοσις κοινωνιστικῆς ἐφημερίδος ὑπὸ τὸν τίτλον Ἑλληνικὴ Δημοκρατία, ἣς οἱ συντάκται ἐφυλακίσθησαν ἡμέσως.»

ΒΕΡΟΑΙΝΟΝ

«Τὸ γερμανικὸν κοινωνιστικὸν κόμμα ποιεῖται καθ' ἑκάστην προόδου, αἵτινες ἐρεθίζουσι τὰ νεῦρα τοῦ Βίσμαρκ καὶ ταράττουσι τοὺς ὕπνουσ. Μὴ κατορθώσας νὰ διευθύνῃ τὸ κίνημα τοῦτο καὶ νὰ διευθύνῃ τοὺς ἀρχηγούς, εὔρε νευρόσπαστόν τι, ὅπερ ἔθετο ἐπὶ κεφαλῆς ἐργατικοῦ τινος συνεδρίου. Οἱ ἐργάται προχωροῦσι δῆθεν εἰς αὐτό, ἀλλὰ γελῶσιν ὑπὸ τὸν μύστακα.»

ΑΓΓΛΙΑ

«Ἡ βιομηχανικὴ κρίσις ἐπιτείνεται ὁσημέραι. Ἡ κατάστασις τῶν ἐργατῶν καθίσταται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον οἰκτρά. Ἐλάττωσις τῆς παραγωγῆς καὶ τοῦ ἡμερομισθίου. Ἐντεῦθεν φοβερὰ ἀθλιότης καὶ ἀλλεπάλληλαι ἀπεργαίαι, εἰς τε τὰ ἀγροτικὰ διαμερίσματα καθὼς καὶ εἰς τὰ μεταλλεῖα. Πανταχοῦ δυσἀρέσκεια, ἐρεθισμός, ἐργατικαὶ διαμαρτυρήσεις. Ἐν Λονδίῳ, ἀπεργαίαι τῶν κτιστῶν.»

ΒΕΛΓΙΚΗ

«Ἡ μεταξύ ἰδιοκτητῶν καὶ ἐργατῶν πάλη ἐπιτείνεται. Σπουδαία στάσις ἐν Seraing. Ἐφρονεύθησαν καὶ ἐτραυματίσθησαν πολλοί.»

ΙΤΑΛΙΑ.

«Ταραχαὶ ἐν Φερράρα καὶ Παλλαμ-προῦζη. Φοβερὰ ἀθλιότης ὑποδοθηύσης τὸ κοινωνιστικὸν κήρυγμα. Οἱ ἐκεῖ ἀδελφοὶ τείνουσιν ἡμῖν τὴν χεῖρα κράζοντες: Θάρρος!»

— Δὲν θὰ λείψω ἡμῖν τὸ θάρρος, εἶπεν ὁ πρίγγιψ Σιλίνος. Ἡ σπουδαία αὐτῆ ἀλληλογραφία δέον νὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ προσεχοῦς τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν φύλλου.

— Πάντες οἱ λαοί, προσέθετο ὁ Ναρκιλέφ, εὐρίσκονται ἐν ταῖς ὁδύνασι τοῦ τοκετοῦ τῆς χειραφετήσεώς των. Ἰδοὺ νῦν ἡ ἐσωτερικὴ ἡμῶν ἀνταπόκρισις.

ΚΥΒΕΡΝΕΙΟΝ ΣΟΥΜΑΡΑΣ

«Ἡ Μάτσα Σουβοτίνη, καταδικασθεῖσα ἐπὶ ἐγκλήματι κοινωνιστικοῦ κηρύγματος, ἀπέθανεν εἰκοσιδιέτης, ἔντινι μικρῷ χωρίῳ ὅπου τὴν εἶχον ἐξορίσει μακρὰν τῶν φίλων τῆς καὶ πάντων στερουμένη. Πολλοὶ ἔτι εἶναι ἐτοιμοθάνατοι.»

— Πρέπει ὅσον τάχιστα νὰ ἀποσταλῶσιν εἰς αὐτοὺς βοήθειαι, εἶπεν ὁ δόκτωρ Πολέταιν.

— Εἶναι δύσκολον, παρατήρησεν ὁ Πλαδλεθσκης, νὰ ἀποστείλωμεν αὐτοῖς βοήθειαν, χωρὶς νὰ δώσωμεν ὑπονοίας.

— Τότε πρέπει νὰ ἀποστείλωμεν ἕκτακτον ἀπεσταλμένον, εἶπεν ὁ πρίγγιψ.

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές.)

ΒΙΚΤΩΡΙΑΝΟΣ ΣΑΡΔΟΥ

Μυθιστόρημά τι ἐπιγραφόμενον Καρλίτος καὶ δημοσιευθὲν ἀντὶ εὐτελοῦς τιμῆς εἰς τὸν Φιγαρόν δὲν ἔσχε καλὴν τύχην καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Σαρδοῦ ἔμεινεν ἔτι ἀγνωστον. Μὴ ἀποθαρρυνθεὶς ὁμως συνέγραψε πάλιν μέγα δράμα, ἐπιγραφόμενον Fleur de Liane, οὗτινος ἡ σκηνὴ ὑπετίθετο εἰς Καναδᾶν.

Ἄλλ' οὐδὲ τὸ δράμα τοῦτο ἔσχεν ἔκδοσιν ἐπιτυχή. Πλὴν ἐνῶ καὶ τὸ νέον τοῦτο ἔργον ἐναυάγει ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἕτερον ἔργον, περιδόητον γενόμενον, ὁ Καρλὸς δὴ συγγραφέντων ἀρκούντως γνωστῶν, τοῦ Παύλου Φεβάλ καὶ Ἀνικητοῦ Βουρζῶ ἀπλήρως τὰ θυλάκια ὁλων τῶν ἐργολάβων τῶν θεάτρων τῶν Παρισίων καὶ τῆς Εὐρώπης.

Ὁ Σαρδοῦ, ὅστις εἶχε λάβει μέρος οὐ μικρὸν εἰς τὸ νέον τοῦτο ἔργον, ὅστις πρῶτος ἐφαντάσθη καὶ ἐνεπιστεύθη εἰς τὸν Φεβάλ τὴν ἰδέαν καὶ τὴν ὑφὴν τοῦ δράματος, οὐδὲ χρήματα εἶχεν ἐν τῷ θεατρικῷ κόσμῳ, οὐδ' ἐβλεπε τὸ ὄνομά του ἀναγγελλόμενον εἰς τὰ προγράμματα!

★ ★

(1) Ἡ ἀλληλογραφία αὕτη εἶναι ἀθεντικὴ.

Μία γυνή!...

Ίδου αὐτὴ τέλος πάντων μάλιστα ἰδοὺ δύο, βεβαίως οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν θὰ τὸ ἐπερίμενον. Τινὲς νομίζουσιν ὅτι τοῦτο εἶνε μόνον κενὴ φράσις, καὶ ὅμως εἶνε γεγονός· ὅτι ἐν τῷ βίῳ παντὸς καλλιτέχνου, εὐρίσκειται πάντοτε γυνή τις ὀφείλουσα ν' ἀνελιξῆ ἢ νὰ κόψῃ τὸ νῆμα τοῦ μίτου τῆς τύχης.

Ἡθοποιὸς τις, καλοῦμένη τότε μὲν Λεόν, σήμερον δὲ Σαρδού, ἐγνώρισε τὸν μέλλοντα συγγραφέα τῶν *Ἐπιστηθίων μας*, ἀκριβῶς ὅποτε ἐξησθεμισμένος ἤδη ἐκ τῶν ματαίων προσπαθειῶν, ἰφροῦ καὶ πάλιν ἐδοκίμασε ν' ἀναβιβάσῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τρία ἢ τέσσαρα νέα ἔργα, ἅπερ ἀπέχουμεν νὰ ὀνομάσωμεν, ἦτο ἔτοιμος νὰ παραιτήσῃ διὰ παντὸς τὰ γράμματα καὶ τοὺς πειρασμούς των καὶ νὰ ζητήσῃ μικρὰν ἔττω καὶ ἀφανῆ θέσιν δημοτικῶν ἰατροῦ ἐν τινι χωρίῳ τῆς Ὠβέρνης ἢ τῆς Νορμανδίας.

— Γνωρίζετε τὴν Δεζαζέ;

— Ἐγώ; δὲν τὴν εἶδα ποτέ.

— Θέλετε μίαν ἐπιστολὴν δι' αὐτὴν;

— Πρὸς τινὰ σκοπόν;

— Διὰ νὰ παρουσιασθῆτε πρὸς αὐτὴν καὶ νὰ τὴν γνωρίσητε· ἴσως γράψετε δι' αὐτὴν κανὲν μέρος...

— Τὸ μέρος τὸ ἔχω ἔτοιμον· εἰς μίαν τῶν δώδεκα ἀνεκδότων κωμωδιῶν μου ἔχω ἐν πρόσωπον, τὸ ὅποιον φαίνεται ἐπίτηδες πλασμένον δι' αὐτὴν.

— Πῶς καλεῖται ἡ κωμωδία;

— Candide.

— Ἰδοὺ ἡ ἐπιστολή. Γνωρίζετε ποὺ κατοικεῖ ἡ Δεζαζέ;

— Ὅχι.

— Εἰς τὸ Seine-Post.

— Θὰ ὑπάγω αὐριο.

— Αὐριο! Τὸ αὐριο τοῦτο προῶριστο νὰ ἐξαλείψῃ πάσας τὰς ὀδύνας τῆς χθὲς. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὁ Σαρδού ὄφειλε νὰ παύσῃ καταβαίνων. Βραδύτερον θ' ἀνῆρχετο ἀκαταπαύστως καὶ ἐλάμβανε τὴν πρέπουσαν θέσιν ἐν τῇ φήμῃ καὶ τῷ πλούτῳ.

Ὁ Σαρδού ἐπορεύθη καὶ ἐγένετο δεκτός ὑπὸ τῆς παραλύτου σχεδόν, ἀλλὰ συμπαθοῦς ἀείποτε ἠθοποιῶν, τῆς Νινῶν δὲ Ἀκκλῶ τῶν Παρισινῶν θεάτρων, μετὰ τῆς ἰδιαζούσης αὐτῆ εἰλικρινοῦς εὐπροσηγορίας. Ἐδέχθη αὕτη τὸ χειρόγραφον, τὸ ἀνεγνώσε καὶ δύο ἡμέρας μετὰ τὴν πρώτην ἐπίσκεψιν ὑπεσχέθη εἰς τὸν Σαρδού νὰ γείνη δεκτὸν καὶ νὰ παρασταθῇ τὸ ἔργον του.

Ἐπεσχέθη καὶ προσεπάθησε νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ὑπόσχεσίν της. Ὁ Σαρδού ἦν ὁ συριχθεὶς συγγραφεὺς τοῦ *Καπηλείου* καὶ οὐδεὶς ἤθελε οὔτε κἀν νὰ τὸν ἀκούσῃ. Τὸ κοινὸν λησμονεῖ εὐκόλως τοὺς

θριάμβους, ἀλλὰ τὰς ἤττας ὄχι· ὡς πρὸς τοῦτο ἔχει μνήμην σιδηρᾶν.

Ἡ Candide περιεπλανήθη ἀπὸ θεάτρου εἰς θεάτρον πρὸς ἀνεύρεσιν ἐργολάβου τινὸς φιλανθρωποῦ (ταυτόν ὄψει ἐξήτει τὴν φιλοσοφικὴν λίθον ἢ τὸ ἀεικίνητον) καὶ οὐδαμοῦ εὔρε τοιοῦτον, μάλιστα ἓνα καὶ μόνον εὔρε εἰς τόσων καταδεχθέντα νὰ τὴν ἀναγνώσῃ. Οὗτος ἀπέδωκε μετὰ ἐξ μῆνας (!) τὸ χειρόγραφον πρὸς τὴν Δεζαζέ, λέγων ὅτι ὁ συγγραφεὺς οὐ μόνον δὲν εἶχε παραγάγει τι τὸ καλόν, ἀλλὰ καὶ ἀνίκανος ἦτο ὅλως διόλου νὰ γράψῃ ἔργον, ἔστω καὶ μέτριον διὰ τὸ θεάτρον.

— Ἀλλὰ ἀντέλεξεν ἡ Δεζαζέ, ἔχει πολὺ πνεῦμα.

— Πιθανόν· ἀλλὰ διὰ νὰ γείνη ὠρολογοποιός, οὐχὶ δραματικὸς ποιητής.

Μετὰ τινὰ ἔτη, ὅποτε τὸ ὄνομα τοῦ Σαρδού ἤρκει ὅπως πληρώσῃ θεατῶν τὸ θεάτρον, ὁ αὐτὸς ἐργολάβος ἐπορεύθη πρὸς τὸν Σαρδού παρακαλὼν αὐτὸν νὰ τῷ γράψῃ κωμωδίαν τινὰ, ὅπως δι' αὐτῆς ἐξασφαλίσῃ τὸ μέλλον τοῦ θεάτρον του.

— Κύριέ μου, ἀπάντησεν ὁ Σαρδού, πρέπει νὰ μοὶ πληρώσητε ἀκριβὰ τὰς κωμωδίας μου, διότι τὰς γράφω ὑποκλεπτῶν τὸν καιρὸν ἀπὸ τὸ ἀληθὲς ἐπάγγελμά μου τοῦ ὠρολογοποιοῦ.

— Πλὴν...

— Τίποτε, φίλτατε· ἐκρατήσατε ἄλλοτε τὸ χειρόγραφόν μου ἐπὶ ἐξ μῆνας. Εἶναι ἐξ μῆνης χαμένοι, πρὸς δισχιλία φράγκα κάμουν 12,000 φράγκων. Πληρώσατέ μοι 12,000 φράγκα, πλὴν τῶν δικαιωμάτων τοῦ συγγραφέως καὶ θὰ σὰς δώσω τὴν νέαν κωμωδίαν.

Ὁ ἐργολάβος ἐδέχθη. Ἀλλ' ὅσοι τὸν γνωρίζουσι προσωπικῶς διηγοῦνται ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἀποποιεῖται μὲν τὰς κωμωδίας ὅσαι δὲν τῷ ἀρέσκουσι, διακηρύττει ὅμως ὅτι πάντες οἱ συγγραφεῖς εἶναι νέοι πλήρης ἐλπίδων καὶ ὅτι μίαν ἡμέραν θὰ δοξάσωσι καὶ ἑαυτοὺς καὶ τὸ θεάτρον.

Ἐν τούτοις, ἐπειδὴ οὐδεὶς πλὴν τῶν χαμαιλεόντων, ἐξῆσέ ποτε διὰ τοῦ ἀέρος καὶ μόνου ὁ Σαρδού ἔκαμεν ἀρκετὰ χρέη, ἢ κατὰ τὴν φράσιν εὐφροῦς τινὸς, ἔκαμε καὶ αὐτὸς τὸ χρέος του.

Ἐἶτε διότι ἠθέλησε νὰ σπουδάσῃ ἐπὶ τοῦ ἑαυτοῦ του τὴν ὀδύνην, ἢν αἰσθάνεται ὁ ὀφειλέτης, ὅποτε πλησιάζει νὰ λήξῃ ἡ προθεσμία, εἶτε ἕνεκα ἄλλων καταπειρόντων αἰτίων, τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ἡ προθεσμία ἐληξεν καὶ ὁ Σαρδού δὲν ἐπλήρωσε.

Οἱ κλητῆρες τὸν κατεδίωκον.

Ἡ Θάλεια ὅμως λαβοῦσα οἶκτον ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος αὐτῆς ἐνδόξου ἱεροφάντου, ἔκαμεν ὥστε ὁ ἐντεταλμένος τὴν σύλληψιν τοῦ Σαρδού δικαστικὸς κλητῆρ νὰ ἦνε ἀφανῆς τῆς Μελλομένης λάτρης, γράφων ἐνίοτε ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐπιδοτηρίων καὶ τῶν κατασχέσεων, τραγωδίας!

Μαθὼν ὅτι τὸ καταδικωκόμενον θυμὰ ἦτο κωμικὸς συγγραφεὺς, ὁ κλητῆρ ἀντὶ νὰ συλλάβῃ τὸν Σαρδού, συνέδεσε μετ' αὐτοῦ φίλιαν, ὁ δὲ Σαρδού ἠναγκάσθη ν' ἀναγνώσῃ καὶ νὰ διορθώσῃ τὸν *Βερκιγγετόριον*, τραγωδίαν τινὰ, ἣν ὁ κλητῆρ εἶχε καταστρώσει πλήρης ἐλπίδων.

Ἡ συνεργασία διήρκεσε μέχρις ὅτου ὁ Σαρδού κατώρθωσε νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος του καὶ νὰ ἀπαλλαγῇ τῆς καταδίωξεως τοῦ μετρίοφρονος Ῥακίνη τοῦ Προτωδικείου.

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἐλθετικὴ τις ἐφημερίς βεβαίως, ὅτι ὁ αυτοκρατορικὸς πρίγκιψ Λουδοβίκος Ναπολέων, πρὸ τῆς εἰς τὸ Ἀκρωτήριο τῆς Καλῆς Ἐλπίδος ἀναχωρήσεως του εἶχεν ὑπογράψῃ μετὰ τινος ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς ζωῆς ἀσφαλιστικῶν ἐταιριῶν συμβόλαιον διὰ τὸ ποσὸν 30,000 λιρῶν στερλινῶν ἢτοι φράγκων ἑπτακοσίων πενήκοντα χιλιάδων.

Τοῦτο μὰς ὑπεθυμίζει, ὅτι, καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ πρίγκιψ τῆς Οὐαλλίας ἐμελλε νὰ περιηγηθῇ τὰς μεγάλας Ἰνδίας, αἱ διάφοροι ἀγγλικαὶ ἀσφαλιστικαὶ ἐταιρίαι δὲν ἐδέχοντο νὰ ὑπογράψωσι συμβόλαιον ἀσφαλείας ἐν μόνον δι' ὁλόκληρον τὸ ποσόν. ἀλλ' ἐζήτησαν νὰ ὑπογραφῶσι πλείονα συμβόλαια ἀνεληθόντα εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν 1420 διὰ ποσὰ ποικίλλοντα μεταξὺ τῶν 100 χιλιάδων λιρῶν στερλινῶν καὶ τῶν 10 χιλιάδων.

Κατὰ τὰ συμβόλαια ταῦτα, ἐὰν ὁ πρίγκιψ τῆς Οὐαλλίας ἐφονεύετο ἐν τῷ ταξιδίῳ του, αἱ διάφοροι ἐπὶ τῆς ζωῆς ἀσφαλιστικαὶ ἐταιρίαι θὰ ἦσαν ὑποχρεωμένα νὰ πληρώσωσιν εἰς τοὺς ὑπογράψαντας τὰ ἀνωτέρω ἀναφερόμενα ἀσφαλιστικὰ συμβόλαια ποσὸν ἀνερχόμενον εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν τριακοσίων πενήκοντα πέντε ἑκατομμυρίων φράγκων (ἀριθ. 355,000,000).

Οἱ Ἀγγλοὶ πάντοτε πρακτικοὶ εἰς τὰς ἐμπορικὰς τῶν ἐπιχειρήσεως ἐξήτουν δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου τὸν καταρτισμὸν τὰς ζημίας εἰς πλειοτέρους ὑποχρέους,

ἐν περιπτώσει τῆς ἐπελεύσεως τοῦ δυστυχήματος τούτου.

Ἐν τῷ ζωολογικῷ κήπῳ τῆς Κολωνίας παρέστη ἄπειρον πλήθος εἰς θέαμα ὅμοιον πρὸς τὰ τῶν ῥωμαίων αὐτοκρατόρων, οἵτινες πολλάκις ἀπείρων χρημάτων δὲν ἐφείδοντο ὅπως παραστῶσιν εἰς τοιαῦτα θεάματα.

Πρόκειται περὶ ἀρκτομαχίας. Δύο λευκαὶ ἄρκτοι τῆς παγωμένης θαλάσσης ἀντεπάλαισαν μανιωδῶς ἐν τῷ δι' αὐτὰς σφοδρὸν ἀγῶνα ἐπέσε νεκρῶ. Αἱ ἄρκτοι αὐτὰι πρὸ πενταετίας μετενεχθεῖσαι ἐκ Σπιτςβέργης περιεκλείσθησαν ἐντὸς τετραγωνικῶν λάκκων, περιτετοιχισμένων διὰ λίθων λαξευτῶν ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων ἔκειντο δύο λεκάναι πλήρεις πάντοτε πηγαίου ὕδατος.

Τὰ σαρκοφάγα ταῦτα ἡσύχως μέχρις ἐσχάτως διάγοντα τελευταίως περιηλθον εἰς σφοδρὰν ἐρίδα. Ἡ θηλεία καταφυγοῦσα εἰς τὴν κορυφὴν ὑψώματος ὅπισθεν τῆς λεκάνης διέφυγε τὴν ὀργὴν τῆς ἀρρενος, καὶ διετέλεσεν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ὅπισθεν αὐτῆς, συνεσπειρωμένη, μέχρις οὐ ὑπὸ τῆς πείνης κατατρυχομένη ἀπεφάσισε νὰ καταβῆ ἀπὸ τοῦ βράχου. Ἄλλ' ἄμα ὡς εἶδεν αὐτὴν πλησιάζουσαν ἡ ἄρρην, ἐξέβαλε φοβερὸν γρυλλισμόν μετὰ τρυγμοῦ τῶν ὀδόντων, εἶτα δὲ μανιωδῶς γενομένη ἐπέπεσε κατ' αὐτῆς, ἦν καὶ ἤρξατο κατασπαράττουσα διὰ τῶν ὀνύχων.

Σφοδροτάτη πάλιν ἠκολούθησε τότε καθ' ἣν ἡ θηλεία μὴ δυνηθεῖσα περιπλέον ν' ἀντιστῆ κατεβλήθη. Προσεκλήθη ποτὲ τὸ προσωπικὸν τοῦ ζωολογικοῦ κήπου ὅπερ ἔσπευσε παραχρῆμα ὀπλισθὲν διὰ σιδηρῶν βάρβδων, ἀλλ' ἀδύνατος ἀπέβη ὁ διαχωρισμὸς τῶν παλαιόντων θηρίων. Εἶναι γνωστὸν ὅτι αἱ λευκαὶ ἄρκτοι τῆς παγωμένης θαλάσσης, ἀλκιμώταται φύσει ἔχουσι τὰ ὅσα τῆς κεφαλῆς σκληρότατα ἢ αἱ χερσαῖαι· ὡς ἐκ τούτου οὐδὲ κἂν ἐξελίσθη ἡ ἄρρην ἄρκτος διὰ κτυπημάτων, δι' ὧν ἠδύνατο νὰ φονευθῆ βοῦς. Τέλος καταβαλοῦσα τὴν θήλειαν ἐξέβαλε τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ κατεσπάραξεν αὐτὴν οὕτως εἰπεῖν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν ἀκολούθως σύρασα αὐτὴν εἰς τὴν λεκάνην. ἐκράτησεν ἐντὸς τοῦ ὕδατος μέχρις οὐ ἐβεβαιώθη ὅτι οὐδὲν σημειὸν ζωῆς παρεῖχεν. Ἀκολούθως ἔσυρεν αὐτὴν εἰς τὸν λάκκον. Τέλος μετὰ διάστημα μιᾶς ὥρας καταβλήθεισα καὶ αὐτὴ ὑπὸ τε τοῦ ἀγῶνος καὶ τῶν διημάτων, κατεκλήθη ἐν τῇ κοίτῃ αὐτῆς, ἦν φύλακες ἐκλείσαν καταβιδάσαντες ἀμέσως τὰς σιδηρὰς κιγκλίδας. Τοῦ

φονευθέντος ζῶου ἐξετασθέντος, εὐρέθησαν ἀκριβῶς αἱ διὰ τῶν ὀδόντων προξενηθεῖσαι πληγαί.

Αἱ σάρκες τῆς ἄρκτου ἐπιπτον ὡς βράκη ὁ δὲ τράχηλος καὶ αὐτὴ ἡ κεφαλή εἶχον κατὰ γράμμα συντριβῆ· αἱ δὲ ἐπὶ τοῦ λοιποῦ σώματος ἐπενεχθεῖσαι πληγαὶ συνεποιοῦντο περὶ τὰς 100. Ἄξιον σημειώσεως, ὅτι κατὰ τὴν ἀρκτομαχίαν ταύτην ὁ ἐλάχιστος δὲν ἠκούσθη γρυλλισμὸς, οὐδὲ ὁ παράδοξος ἐκεῖνος τῶν μελαινῶν ἄρκτων βρυχηθμός.

Ἡ «Ἀβεδάπερ» ἀρμενικὴ ἐφημερὶς τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 34 φύλλῳ αὐτῆς διηγεῖται τὸ ἐξῆς χαρακτηριστικώτατον, μετάφρασιν τοῦ ἐποίου δημοσιεύει ἡ «Ἰωνία»:

«Κατ' αὐτὰς χωρικοὺς τινος ἐκλεψαν τὴν ἀγελάδα, ἧς ὁ μύσχος ἀπέμεινε παρ' αὐτῷ. Εὐτυχῶς τὸν κλέπτην δὲν ἐβράδυνε ν' ἀνακαλύψῃ ὁ χωρικός, ἔχων πρὸς τοῦτο καὶ χριστιανοὺς μάρτυρας, τοὺς ὁποίους ὁμῶς παρουσιάσας δὲν ἠθέλησε ν' ἀκούσῃ ὁ δικαστὴς, διότι δὲν ἦσαν Μουσουλμάνοι.

Ὁ χωρικός ἐφάνετο ἀπληπισμένος· αἶφνης, στρέφων πρὸς τὸν δικαστὴν, ἱερολογιώτατε, τῷ λέγει, δὲν εἶναι δίκαιον νὰ χάσω τὴν ἀγελάδα μου, διότι δὲν ὑπάρχουσιν μάρτυρες.

— Τί νὰ σοῦ κάμω; οἱ χριστιανοὶ δὲν πιάνονται.

— Πολὺ καλά, ἐσυλλογίσθη ἄλλο τι νὰ φέρω τὸν μύσχον καὶ νὰ τὸν ἀφήσωμεν πλησίον τῆς ἀγελάδος· ἂν δὲ ἡ ἀγελάς τὸν ἀφήσῃ νὰ θηλάσῃ θὰ ἦνε ἀπόδειξις ὅτι εἶνε τέκνον τῆς, ἐπομένως καὶ ἡ ἀγελάς ἰδική μου.

— Ἐξαίρετα! εἶπεν ὁ ἱεροδικαστὴς καὶ τὸ πείραμα ἐγένετο. Ἡ ἀγελάς ἐδέχθη μετὰ στοργῆς μητρικῆς τὸ εἰς τοὺς μαστοὺς τῆς ὤρμησαν μοσχάριον ὁ δὲ χωρικός ἀπῆλθεν ἄγων μεθ' ἑαυτοῦ τὸ ζῶον. Ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ κατορθώσῃ δύο χριστιανοὶ μάρτυρες, κατώρθωσεν ἓν μοσχάριον! Εἰς ταῦτα ὁ συντάκτης τῆς «Ἀβεδάπερ» ἐκφωνεῖ εὐφρῶς:

Λοιπόν, ἀλλοίμονον εἰς τοὺς μὴ ἔχοντας ὀθωμανοὺς μάρτυρας καὶ ἔχοντας ἀγελάδας ἄνευ μοσχარიῶν!

Ἐν ἀφρικανικῇ τινι ἐκκλησίᾳ συνέβη ἡ ἀκόλουθος δολοφονία. Μαῦρος τις εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν μεθυσμένος, ὁ δὲ ἐπίτροπος τὸν διέταξε νὰ ἐξέλθῃ. «Πήγαινε στὸ διάβολο καὶ σὺ καὶ ἡ ἐκκλησία σου» ἀπήντησεν ὁ μέθυσος. Μὴ δυνάμενος νὰ πιστεύσῃ εἰς τὰ ὧτὰ

ὁ ἐπίτροπος, ἐπροκάλεσε τὸν μαῦρον νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν βέβηλον ταύτην φράσιν. Ὁ μαῦρος ἐπανελάβε λέξιν πρὸς λέξιν, μόλις δὲ ἡ τελευταία λέξις ἐξήρατο τῶν χειλέων καὶ σφαῖρα διετρώπησε τὴν καρδίαν του. Ὁ ἐπίτροπος ἀπέκρυψε κατόπιν τὸ πιστόλιόν του καὶ ἀπέδρα.

Ἐν τινι τῶν μικρῶν χωρίων τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς ἐπιτροπῆς νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ θανατικὴ ποινὴ μαῦρου τινος δολοφονήσαντος τὴν γυναῖκά του. Τὸ ἱερίωμα εἶχε στηθῆ, δικαστικὸς δὲ τις ὑπάλληλος εἶχε τελειώσει τὴν ἀνάγνωσιν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, ὅταν διέκριναν ἱεραπόστολόν τινα σχίζοντα τὸ πλήθος καὶ προσεγγίζοντα τὸ ἱερίωμα. Ὁ λειτουργὸς τοῦ Ἱψίστου εἶχε βεβαιωθῆ ὅτι ὁ κατάδικος δὲν εἶχεν βαπτισθῆ, τῇ συναντήσει δὲ τούτου ἤρχισε νὰ τὸν διδάσῃ τὰς θεμελιώδεις ἀρχὰς τῆς καθολικῆς θρησκείας.

Ἐν τῷ μεταξύ, ἐπειδὴ ὄλαι αἱ πηγαὶ τοῦ χωρίου εἶχον στερεῦσαι, μετέβησαν μακρὰν πρὸς ἀναζήτησιν ὕδατος διὰ τὸ βάπτισμα, τούτου δ' ἕνεκα παρετάθη ἡ ζωὴ τοῦ καταδίκου ἐπὶ ἑξ ἑτι τέταρτα τῆς ὥρας. Τέλος ὁ ἱερεὺς ἀφοῦ ἀπέτεινε πρὸς αὐτὸν τὰ συνήθη ἐρωτήματα ἔλαβεν ὕδωρ καὶ ἔχυσεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του. Μετὰ τινα δευτερόλεπτα ὁ νέος χριστιανὸς μετέστη πρὸς τὴν αἰωνιότητα.

ΛΥΣΙΣ ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ

ΑΙΝΙΓΜΑ ΚΕ'

Ἄχαρις· χάρις· εἰς·

Ἐβυσαν δ' αὐτὸ αἱ κυρίαί,

Σταματίνῃ Π. Παπαδοπούλου, Μαρία Φ. Κοντολοῦρη καὶ ὁ κύριος Θεοφ. Κ. Μαρκοπουλιώτης.

ΑΙΝΙΓΜΑ ΚΣΤ'

Εἶμαι κόλαϊ καὶ μαγνήτης σήμερον ἐπὶ τῆς γῆς
στοὺς ἀρχαίους ὁμῶς χρόνους ποθενὰ δὲν θὰ
μ' εὐρήσῃ]

Ἄστατος ὁ χαρακτήρ μου, καὶ ἐν τούτοις μ'
ἀγαπᾷ]

ἂν καὶ εἶδες ἕως τῶρα τὰς μυρίας μου μορᾶς·
Ἐγὼ δέχομαι τὰς ὕβρεις τῶν ἀγροίκων καὶ
πτωχῶν]

Τί σὰς πταίω; δὲν ἐμάθε· εὐ νὰ ἦσ' ἐγκρατεῖς
τῶν ἡδονῶν·]